

Lisaomavahendite suunised

Sissejuhatus

- 1.1. Kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määruse (EL) nr 1094/2010 (millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus) (edaspidi „EIOPA määrus”)¹ artikliga 16 koostab EIOPA lisaomavahendite suunised.
- 1.2. Kõnealused suunised on seotud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiivi 2009/138/EÜ (kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta) (edasipidi „Solventsus II direktiiv”)² artiklitega 89, 90, 93–96, 226 ja 235 ning rakendusmeetmete artiklitega 62–67, 74, 75, 78 ja 79³.
- 1.3. Suunised on adresseeritud Solventsus II kohastele järelevalveasutustele.
- 1.4. Lisaomavahendid on tingimuslikud selle poolest, et neid ei ole sisse makstud ega bilanssi kantud. Selliste kirjete järelevalve heakskiidu nõudega tunnustatakse nende tingimuslikku olemust. Kui kindlaks määramata tulevasel ajahetkel tuleb lisaomavahendid sisse maksta, ei ole nad enam tingimuslikud ja neist saavad bilansiliste varadena väljendatud põhiomavahendite kirjed.
- 1.5. Solventsus II direktiivi artiklis 89 on märgitud, et lisaomavahendid võivad sisaldada mis tahes õiguslikult siduvaid kohustusi, mis kindlustus- või edasikindlustusandjatele laekuvad. Need võivad sisaldada mis tahes menetlusi, mis ei kuulu Solventsus II direktiivis osutatud eriomaste lisaomavahendite kategooriatesse, kui need tuleb sisse maksta kahjumi katmiseks.
- 1.6. Käesolevad suunised kirjeldavad järelevalveasutuse lisaomavahendite kirjete heakskiidu protsessi, lisaomavahendite kirjete klassifikatsiooni ja heakskiidu kriteeriumide pideva täitmisega seotud kaalutlusi.
- 1.7. Lisaomavahendite heakskiidu protsessiga nähakse ette järelevalveasutuste ning kindlustus- ja edasikindlustusandjate vaheline pidev teabevahetus, sh enne kui kindlustus- ja edasikindlustusandja esitab lisaomavahendi kirje heakskiidu ametliku taotluse. Kui sissemakstavast lisaomavahendite kirjest saaks loeteludesse kandmata kirje ja seega oleks vajalik kahe järelevalveasutuse heakskiit, siis peaks teabevahetus hõlmama kõnealuse kahe heakskiidu vajadusega seoses järgitavat menetlust.
- 1.8. Solventsus II direktiivi artikliga 226 lubatakse grupil esitada lisaomavahendi kirje heakskiidu taotlus seoses vahendava kindlustusvaldusettevõtjaga või vahendava segafinantsvaldusettevõtjaga. Sellisel juhul kohaldatakse käesolevaid suuniseid nii, nagu vahendav kindlustusvaldusettevõtja või vahendav segafinantsvaldusettevõtja oleks kindlustusandja või edasikindlustusandja. See kehtib ka juhul, kui gruppi juhib kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja kooskõlas Solventsus II direktiivi artikliga 235.

¹ ELT L 331, 15.12.2010, lk 48–83.

² ELT L 335, 17.12.2009, lk 1–155.

³ ELT L 12, 17.01.2015, lk 1–797.

1.9. Käesolevate suuniste jaoks on välja töötatud järgmised mõisted:

- (a) „kapitaliinstrument” – instrument, mis sissemaksmisel tekitab vara, sageli sularahana, tekitades samal ajal aktsiate korral vastavaid huve kindlustusandjas või edasikindlustusandjas või nende vastavaid allutatud kohustusi;
- (b) „loeteludesse kandmata kirje” – omavahendi kirje, mis ei ole kantud rakendusmeetmete artiklites 69, 72 ja 76 kindlaks määratud loeteludesse.

1.10. Käesolevates suunistes määratlemata terminitel on sissejuhatuses osutatud õigusaktides määratletud tähendused.

1.11. Suuniseid kohaldatakse alates 1. aprillist 2015.

1. suunis – nende lisaomavahendite kirjete heakskiitmine, millest saavad sissenõudmise korral loeteludesse kandmata kirjed

1.12. Kui lisaomavahendi kirjest saaks sissenõudmise korral loeteludesse kandmata kirje, peaksid kindlustus- või edasikindlustusandjad enne lisaomavahendi kirje heakskiitmise taotluse esitamist küsima kirje klassifikatsioonile heakskiitu, nagu on sätestatud rakendusmeetmete artiklis 79.

2. suunis – lisaomavahendi kirje kohta lepingu sõlmimine

1.13. Kui järelevalveasutuse heakskiit on antud tingimusel, et sõlmitakse leping kooskõlas EIOPA rakendusliku tehnilise standardi projekti (mis käsitleb lisaomavahendite kirjete kasutamisele järelevalveasutuse heakskiidu andmiseks kasutatavat menetlust)⁴ artikli 7 lõikega 3, peaks kindlustus- või edasikindlustusandja sõlmima ametliku lepingu hiljemalt 15 tööpäeva jooksul pärast heakskiidu andmist, v.a juhul, kui kindlustus- või edasikindlustusandja on järelevalveasutusega eelnevalt kirjalikult kokku leppinud pikemas ajavahemikus.

3. suunis – nõudmisel sissenõutav

1.14. Selleks, et rakendusmeetmete artikli 74 punktides a, b, c, d, f ja i kirjeldatud kirjed oleksid nõudmisel sissenõutavad, peaksid kindlustus- või edasikindlustusandjad tagama, et sissenõudmine ei sõltu

- (a) juhtumi toimumisest või kriteeriumide täitmisest;
- (b) vastaspoole või mis tahes kolmanda isiku nõusolekust;
- (c) mis tahes lepingust, korraldusest või stiimulist, mis tähendab, et kindlustus- või edasikindlustusandja ei tohi kirjet sisse nõuda või ei tee seda tõenäoliselt, või

⁴ <https://eiopa.europa.eu/Pages/Supervision/Insurance/draft-implementing-technical-standards-on-the-supervisory-approval-processes-for-solvency-ii.aspx>

(d) mis tahes muust korraldusest või korralduste kombinatsioonist, millel on sama mõju, kui on kirjeldatud alapunktides a–c.

1.15. Seoses muutuvate sissemaksetega vastastikuste ja vastastikust tüüpi kindlustusandjate tuleviku nõuete hindamisega Solventsus II direktiivi artikli 90 otstarbel peaksid järelevalveasutused kaaluma, kas on mingeid takistusi nõuete kasutamisele kahjumi tekkimise korral selle katmiseks ning summade õigel ajal sissenõudmiseks.

4. suunis – lisaomavahendite kirjade klassifikatsioon

1.16. Järelevalveasutus ei tohiks kindlaks määrata lisaomavahendi kirje klassifikatsiooni ainult selle vormi alusel, millel kirje esitatakse või kus seda kirjeldatakse. Järelevalveasutuse poolt lisaomavahendi kirje hindamine ja klassifikatsioon peaks olenema kirje majanduslikust sisust ja sellest, mil määral see vastaks Solventsus II direktiivi artiklites 93–96 ning rakendusmeetmete artiklites 74, 75 ja 78 kindlaks määratud tunnustele ja omadustele.

1.17. Kui lisaomavahendi kirjetest saavad sissenõudmisele kuuluvad kapitalinstrumendid, siis peaksid kindlustus- või edasikindlustusandjad klassifitseerima lisaomavahendi kirje, hinnates kõnealuse kapitaliinstrumenti omadusi, ning määrama kindlaks, millisele tasemele kapitaliinstrument sissenõudmise korral kuulaks.

1.18. Kindlustus- või edasikindlustusandjad peaksid tagama, et kui lisaomavahendi kirje sissenõudmise tulemuseks on sularaha või muu vara saamine, siis käsitletakse põhiomavahendi kirjet sissemaksena ainult juhul, kui sellest ei teki kindlustus- või edasikindlustusandja vastavat kapitaliinstrumenti või kohustust, olenemata sellest, kas see on tingimuslik või mitte.

1.19. Kindlustus- või edasikindlustusandjad peaksid käsitlema kirjeid sissemaksetena,

- (a) kui need on tingimusteta kingituse, annetuse või omavahenditena;
- (b) olgu need kas emaettevõtjalt või mis tahes muult isikult või vastastikuste või vastastikust tüüpi kindlustusandjate lisapreemiatena,
- (c) olenemata kirje käsitlemisest raamatupidamisarvestuse otstarbel kasumi või kahjumi osana või reservi otsese osana.

1.20. Kuna bilansis käsitletakse sissemakseid, mis vastavad vahendite tasemetele klassifitseerimiseks vajalikele omadustele ja tunnustele, kindlustus- või edasikindlustusandja varade suurenemisena koos korrigeerimisreservi vastava suurenemisega ning kuna sissemaksest ei teki kapitaliinstrumenti või kohustust või mis tahes muud põhiomavahendi kirjet, siis peaksid kindlustus- või edasikindlustusandjad klassifitseerima kirje teise taseme lisaomavahendina.

1.21. Kindlustus- või edasikindlustusandjad peaksid klassifitseerima lepingulised menetslused, mis sissenõudmise korral vastavad kindlustus- või edasikindlustusandjate kohustustele kolmandatele isikutele kompensatsiooni tasumise teel, samal moel sissemaksetega, kui need

- (a) tekitavad kindlustus- või edasikindlustusandja kolmandast isikust võlausaldajale vara;

(b) ei tekita kindlustus- või edasikindlustusandjale vastavat kohustust.

- 1.22. Kindlustus- või edasikindlustusandjad peaksid käsitlema kompensatsioonilepinguid, mis kohustavad kolmandast isikust kompenseerijat tasuma summad kindlustus- või edasikindlustusandja võlausaldajale, kohustamata kindlustus- või edasikindlustusandjat kõnealuseid summasid kompenseerijale tagasi maksma, lisaomavahendite kirjetena, mille järelevalveasutus peab heaks kiitma.
- 1.23. Järelevalveasutused peaksid klassifitseerima lisaomavahendite kirjed, millest ei saa sissenõudmise korral kapitaliinstrumente, sissemaksid või korraldusi, aga mis vastavad kindlustus- või edasikindlustusandja kohustustele, võttes arvesse neid omadusi, mis lisaomavahendi kirjest sissenõudmise korral tekivad.

5. suunis – kriteeriumide jätkuv täitmine

- 1.24. Kindlustus- või edasikindlustusandjad peaksid järelevalveasutusega võimalikult vara arutama seda, kas neil on põhjust uskuda, et lisaomavahendi kirje kahjumikatmisvõime oluline muudatus võib peagi toimuda või on tõenäoline.

6. suunis – kriteeriumide jätkuva täitmise hindamine

- 1.25. Kui järelevalveasutused kaaluvad, kas lisaomavahendi kirjele omistatud summa kajastab jätkuvalt selle kahjumikatmisvõimet, peaksid järelevalveasutused kaaluma lisaks kindlustus- või edasikindlustusandjalt rakendusmeetmete artikli 62 lõike 1 punkti d kohaselt laekunud teabele teistest allikatest saadud teabe kasutamist, mis hõlmab muu hulgas järgmist:
- (a) kohapealsete kontrollide käigus saadud teave;
 - (b) järelevalvemenetluse raames laekunud või saadud sihtotstarbeline teave;
 - (c) kui see on kohaldatav, siis järelevalvekolleegiumi teiste järelevalveasutuste esitatud teave.

Järgimis- ja aruandluseeskirjad

- 1.26. Käesolev dokument sisaldab EIOPA määruse artikli 16 kohaseid suuniseid. Kooskõlas EIOPA määruse artikli 16 lõikega 3 peavad pädevad asutused ja finantseerimisasutused võtma mis tahes meetmeid, et neid suuniseid ja soovitusi järgida.
- 1.27. Pädevad asutused, kes järgivad või kavatsevad hakata järgima käesolevaid suuniseid, peaksid lisama need asjakohasel viisil oma reguleerimis- või järelevalveraamistikku.
- 1.28. Pädevad asutused kinnitavad EIOPA-le, kas nad järgivad või kavatsevad hakata järgima käesolevaid suuniseid koos mittejärgimise põhjustega kahe kuu jooksul pärast tõlgete avaldamist.
- 1.29. Kui osutatud tähtjaks ei vastata, peetakse pädevaid asutusi aruandlusnõuetele mittevastavateks ja nendest teatatakse.

Läbivaatamise lõppsäte

1.30. Käesolevad suunised vaatab läbi EIOPA.